

ZAPISNIK
sa sedme šednice Odbora za rodnu ravnopravnost Skupštine Crne Gore,
održane 7. juna 2013. godine

Šednica je počela u 10 sati.

Šednici je predsjedavala Nada Drobnjak, predsjednica Odbora.

Šednici su prisustvovali članovi/ice Odbora: mr Branka Tanasijević, Žana Filipović, Jovan Martinović, Draginja Vuksanović, doc.dr Branka Bošnjak, dr Ljiljana Đurašković i Zdenka Popović.

Saglasno članu 56 Poslovnika Skupštine, odsustvo sa šednice najavila je prof.dr Jelisava Kalezić.

Saglasno članu 55 stav 2 Poslovnika Skupštine šednici je prisustvovao poslanik Goran Tuponja.

Šednici su prisustvovali: Šučko Baković, zaštitnik ljudskih prava i sloboda Crne Gore i predstavnik predlagača zakona Marko Čanović, v.d. pomoćnika ministra održivog razvoja i turizma.

Rad šednice pratili su predstavnici medija.

Za šednicu je, jednoglasno, utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

1. PREDLOG ZAKONA O SOCIJALNOM STANOVANJU;
2. IZVJEŠTAJ O RADU ZAŠTITNIKA LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA CRNE GORE ZA 2012. GODINU
3. TEKUĆA PITANJA

Prije prelaska na rad po utvrđenom dnevnom redu, Odbor je usvojio zapisnike sa šeste šednice Odbora, bez primjedbi.

Prva tačka – PREDLOG ZAKONA O SOCIJALNOM STANOVANJU

U uvodnom obrazloženju Predloga zakona v.d. pomoćnika ministra održivog razvoja i turizma Marko Čanović je saopštio da socijalno stanovanje podrazumijeva - zadovoljavanje stambenih potreba osjetljivih/ranjivih društvenih grupa i siromašnih kategorija domaćinstava; podsticanje razvoja nerazvijenih područja stambenom ponudom i poboljšanje uslova stanovanja stručnjaka i drugih nosilaca razvojnih programa u nerazvijenim područjima, i smanjenje loših uslova stanovanja u gradskim naseljima i povećanje ponude stanova sa nižim zakupninama u odnosu na tržišnu ponudu.

Imajući u vidu aspekt ovog odbora, naglasio je da u zemljama Evropske unije pravo na socijalno stanovanje se posmatra u sklopu drugih socijalnih prava i da stambenu politiku kao dio socijalne politike definišu značajni međunarodni dokumenti, između ostalih Evropska socijalna povelja, Konvencija o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i Rezolucija Evropskog parlamenta o stanovanju i regionalnim politikama iz 2007. godine. Preporuka Evropskog parlamenta je da vlade država članica odrede opšti okvir stambene politike, a da lokalne vlasti oblikuju stambene programe prema sopstvenim potrebama. Najveći značaj ovog dokumenta ogleda se u činjenici da su njenim usvajanjem stvoreni uslovi za pristup strukturnim fondovima Evropske unije novim državama članicama, za socijalno stanovanje i urbanu obnovu.

Predlogom zakona definiše se socijalno stanovanje kao stanovanje odgovarajućeg standarda koje se obezbjeđuje pojedincima ili domaćinstvima koja iz socijalnih, ekonomskih i drugih razloga ne mogu da riješe pitanje stanovanja. Prioritet u osvarivanju prava na socijalno stanovanje imaju: samohrani roditelji, odnosno staratelji, lica sa invaliditetom, lica preko 67 godina života, mladi koji su bili djeca bez roditeljskog staranja, porodice sa djecom sa smetnjama u razvoju, pripadnici RE populacije, raseljena lica, interno raseljena lica s Kosova koja borave u Crnoj Gori, stranaca sa stalnim nastanjenjem ili privremenim boravkom koji je imao priznat status raseljenog lica ili interno raseljenog lica i žrtve nasilja u porodici. Program socijalnog stanovanja koji donosi Vlada, za period od tri godine, sadrži – prioritetne grupe lica, okvirni obim sredstava i kriterijume pod kojima se sredstva utvrđena programom mogu koristiti. Lokalne programe socijalnog stanovanja donose jedinice lokalne samouprave za period od jedne godine.

Ostvarivanje ovih prava za lica u okviru grupe lica određenih programima vrši se primjenom taksativno navedenih kriterijuma, i to: postojeća stambena situacija, visina prihoda i imovinsko stanje, dužina prebivališta ili boravišta u kontinuitetu, u mjestu rješavanja stambene potrebe, broj članova porodičnog domaćinstva, invalidnost, zdravstveno stanje i godine starosti. Sredstva za socijalno stanovanje mogu se obezbijediti iz: budžeta Crne Gore, budžeta jedinice lokalne samouprave, donacija, sredstava od otplate kredita odobrenih u skladu sa ovim zakonom, kreditnih sredstava i drugih izvora u skladu sa zakonom. Definisan je postupak davanja u zakup stambenih objekata za socijalno stanovanje, propisana obaveza zaključivanja ugovora o zakupu, mjerila za utvrđivanje minimalne i maksimalne visine zakupnine i data mogućnost da korisnik prava na materijalno obezbjeđenje može biti oslobođen plaćanja zakupnine.

U raspravi su kroz pitanja i komentare učestvovali/e: Nada Drobnjak, doc.dr Branka Bošnjak, Draginja Vuksanović, dr Ljiljana Đurašković, Zdenka Popović, Jovan Martinović i v.d. pomoćnika ministra održivog razvoja i turizma Marko Čanović.

Predsjednica Odbora Nada Drobnjak komentarisala je član 4 Predloga zakona kojim se definišu grupe lica koje imaju prioritet u ostvarivanju prava na socijalno stanovanje. Konstatujući da predloženim rješenjem nijesu obuhvaćeni mladi bračni parovi, postavila je pitanje - da li je socijalni karton i imovinska karta jedan od uslova za ostvarivanje ovog prava, kako je to navedeno u obrazloženju zakona. Komentarišući član 7 tražila je pojašnjenje u vezi sa obavezom održavanja stambenih objekata za socijalno stanovanje, iz razloga što iznos sredstava koji treba izdvojiti za ove namjene na godišnjem nivou, nije zanemarljiv, posebno u gradovima koji imaju veći broj lica u socijalnoj potrebi.

U datom odgovoru predstavnik predlagača je saopštio da socijalni karton i imovinska karta nijesu uslov za ostvarivanje ovog prava, jer se prioriteti definišu programima socijalnog stanovanja i naglasio da se Predlogom zakona definišu grupe lica koje imaju prioritet u ostvarivanju prava na socijalno stanovanje, dok pojam korisnika obuhvata i lica koja ne pripadaju ovoj ciljnoj grupi. U vezi sa održavanjem stambenog fonda ukazao je na postojanje problema koji nijesu vezani samo za cijenu održavanja i iziskuju izmjene Zakona o stanovanju i održavanju stambenih zgrada.

Draginja Vuksanović komentarisala je čl. 2,7,10 i 19 Predloga zakona. Ocijenila je neprihvatljivom članom 2 datu definiciju socijalnog stanovanja zato što je neodređena i ne mogu se videti konkretna prava. Ukazala je da članom 7 nije preciziran organ lokalne samouprave nadležan za poslove obezbeđivanja uslova za razvoj socijalnog stanovanja i da član 10 ne propisuje obavezu da se sredstva za socijalno stanovanje obezbeđuju iz budžeta CG, budžeta jedinice lokalne samouprave itd. što zahtijeva preformulaciju stava 1 ovog člana kako bi se zaštitili interesi svih lica koja imaju potrebu za socijalnim stanovanjem. U vezi sa članom 19 kojim je propisana mogućnost prenosa prava na zaštićeni zakup u slučaju smrti zakupca, na lica koja su sa njim živjela u porodičnom domaćinstvu, primjedba se odnosila na nepreciziranje momenta sticanja tog prava. Komentarisala je i naziv zakona koji polazeći od njegove sadržine treba da glasi: Zakon o ostvarivanju prava na socijalno stanovanje.

Dr Ljiljanu Đurašković interesovalo je da li članovi porodičnog domaćinstva, u slučaju smrti zakupca, imaju obavezu da ponovo zaključe ugovor o zakupu i da li su predviđene sankcije ukoliko se u propisanom roku na državnom odnosno lokalnom nivou ne izgradi planirani broj stambenih jedinica.

Predstavnik predlagača dao je pojašnjenja člana 19 i saopštio da u slučaju smrti zakupca, prava i obaveze iz ugovora o zakupu prelaze na člana porodičnog domaćinstva, koji uspunjava uslove za zaključivanje ugovora o zakupu. Odgovarajući na pitanje u vezi sa rokovima izgradnje, saopštio je da Predlog ovog zakona ne predviđa sankcije za nedonošenje plana na državnom odnosno lokalnom nivou.

Na pitanje Jovana Martinovića u vezi sa dodjelom građevinskog materijala licima u stanju socijalne potrebe koja imaju stambeni objekat ali ne posjeduju građevinsku dozvolu, predstavnik predlagača zakona je saopštio da postoji mogućnost dodjele ove dozvole ukoliko se država odnosno jedinica lokalne samouprave odrekne komunalija i ostalih troškova.

Zdenka Popović pitala je predstavnika predlagača – koliko je sredstava iz budžeta Crne Gore za 2013. godinu izdvojeno za poboljšanje uslova socijalnog stanovanja. Komentarisala je izdvajanja za ove namjene u budžetu lokalne samouprave u Podgorici i ukazala na značaj izrade socijalnog kartona i kriterijuma po kojima se ta sredstva mogu koristiti. Tokom rasprave postavila je pitanja u vezi sa održavanjem stambenih zgrada, nadležnosti komunalne policije i dislokacije Kampa Konik I i Konik II u

Podgorici. Kada je u pitanju rodni aspekt, naglasila je da prioritet u ostvarivanju prava na socijalno stanovanje treba da imaju žene koje su u stanju socijalne potrebe, naročito samohrane majke.

Tokom rasprave, Marko Čanović dao je tražena pojašnjenja i odgovore i ukazao na efekte implementacije ovog zakona: unaprjeđenje stambenog fonda, podsticanje stambene izgradnje, ustanovljavanje zakonskog institucionalnog okvira, harmonizacija sa propisima Evropske unije, bolje organizovan efikasan sistem upravljanja, definisanje standarda humanog stanovanja itd.

Zaključujući raspravu predsjednica Odbora je ukazala da su u izradi teksta ovog zakona ispoštovane odredbe Konvencije o eliminaciji svih oblika diskriminacije žena, iako u pregledu međunarodnih dokumenata navedenih u obrazloženju Predloga zakona, to nije konstatovano.

Nakon rasprave, Odbor je jednoglasno odlučio da podrži Predlog ovog zakona i predloži Odboru za turizam, poljoprivredu, ekologiju i prostorno planiranje kao matičnom odboru, da predloži Skupštini da usvoji Predlog zakona o socijalnom stanovanju.

Druga tačka - IZVJEŠTAJ O RADU ZAŠTITNIKA LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA CRNE GORE ZA 2012.GODINU

Zaštitnik ljudskih prava i sloboda Crne Gore Šučko Baković prezentovao je Izvještaj o radu za 2012. godinu, sa aspekta rodne ravnopravnosti. U Izvještaju se konstatuje da i pored dobrog zakonodavnog i institucionalnog okvira u oblasti rodne ravnopravnosti, u praksi žene su još uvijek u neravnopravnom položaju. Prikriveno diskriminativno ponašanje prema ženama sprječava jednako učešće žena u svim oblastima života. Nadležni organi treba da osnaže mehanizme za implementaciju ravnopravnosti polova na nacionalnom i lokalnom nivou. Potrebno je obezbijediti dosljednu primjenu propisa radi postizanja uravnotežene zastupljenosti žena i muškaraca u predstavničkim tijelima i organima vlasti na svim nivoima. Potrebno je preduzeti mjere koje će doprinijeti uklanjanju svih oblika nasilja nad ženama, smanjenju nezaposlenosti žena, eliminisanju svih oblika diskriminacije žena pri zapošljavanju, na podizanju građanske svijesti i stvaranju društvenog ambijenta u kome će ljudi postati rodno osjetljivi i prepoznati značaj primjene ravnopravnih mogućnosti žena i muškaraca u svim oblastima društvenog života.

Od ukupno 617 pritužbi primljenih u 2012. godini žene su podnijele instituciji Zaštitnika 145 pritužbi ili 23,5% od ukupnog broja, što je blagi rast u odnosu na 2011. godinu kada je taj procenat iznosio 18,19%.

Pritužbe su se odnosile na: zabranu diskriminacije 22, prava djeteta 27, pravo iz radnog odnosa i pravo na rad 17, odugovlačenje sudskog postupka 14, pravo na pravnu zaštitu 10, pravo na imovinu i mirno uživanje imovine devet, pravo na pravično i nepristrasno suđenje u svim pravnim postupcima i pred svim organima vlasti osam, pravo na državljanstvo pet, pravo na penzijsko i invalidsko osiguranje tri, pravo na slobodno kretanje i nastanjivanje tri, pravo na zdravstvenu zaštitu i pravo na zdravstveno osiguranje tri, prava lica lišenih slobode tri, pravo na ljudsko dostojanstvo i jednakost pred zakonom dvije, pravo na stanovanje dvije, pravo po osnovu eksproprijacije dvije, pravo na slobodu i ličnu bezbjednost dvije, očigledne zloupotrebe procesnih ovlašćenja dvije i dr.

Građanke su podnosile pritužbe na rad: državnih organa 41, javnih službi 28, sudova 23, organa lokalnih samouprava 16, policije osam, tužilaštva dvije, organa za prekršaje jednu i ostalih subjekata 26.

Zaštitnik je, postupajući po pritužbama iz ove oblasti, preduzimao mjere i aktivnosti u cilju zaštite ljudskih prava žena. Od ukupnog broja pritužbi žena, nakon sprovedenog ispitnog postupka okončano je 87,58% pritužbi.

Istraživanja sprovedena u Crnoj Gori ukazuju da je i dalje prisutna diskriminacija po osnovu pola. Ovaj vid diskriminacije se najčešće vrši prema ženama, a njeni ključni uzroci su ukorijenjeni, tradicionalni i patrijarhalni stereotipi o rodnim ulogama žena i muškaraca u porodici i široj zajednici. Naročito je nepovoljan položaj žena pripadnica marginalizovanih grupa, kao što su: Romkinje, izbjegle i raseljene žene, migrantkinje, žene sa invaliditetom, žene korisnice droga, žene iz seoskih sredina, starije žene, siromašne žene, samohrane majke itd. Međutim, uočljiv je napredak na polju poboljšanja participacije žena iz Romske i Egipćanske zajednice u ukupnom društvenom životu.

Najčešći javni oblici diskriminacije žena su u oblasti rada i zapošljavanja. Poslodavci najčešće krše prava zaposlenih žena tako što im nude nove ugovore o radu na određeno vrijeme kad saznaju za njihovu trudnoću, nezakonito otkazuju ugovore o radu na neodređeno vrijeme i diskriminatorski postupaju

prema zaposlenim ženama koje se poslije roditeljskog odsustva vraćaju na posao, tako što ih premještaju na druga radna mjesta. Žene sa invaliditetom su u još težoj situaciji. Pritužbe žena sa invaliditetom zbog nezaposlenosti su sve učestalije. Prema izvještajima civilnog sektora, zlostavljanje na radu - mobing zaposlenih, sve više se prepoznaje, a kao zlostavljač se pojavljuje pretpostavljeni ili poslodavac.

Važno pitanje je pravo na ravnopravno učešće u odlučivanju u poslovima javne vlasti i pravo na reprezentovanje. Što se učešća na izborima tiče Zaštitnik je mišljenja da je potrebno: sistemski pratiti učešće žena na izborima i analizirati rezultate; pratiti odziv žena na izbore iz rodne perspektive i analizirati rezultate; organizovati kampanje za izlazak žena na izbore. U zakonodavnoj vlasti, nakon posljednjih izbora za Skupštinu Crne Gore, od 81 poslanika 14 su žene, što čini 17,2% (od 16 ministara, tri žene su ministarke, što čini 18,7%). Participacija žena u vršenju sudskih funkcija i funkcija u izvršnoj vlasti je sve veća i bolja. Zastupljenost žena na nivou lokalnih skupština je 14% (jedna predsjednica opštine i četiri predsjednice skupština opština). Govoreći o ravnopravnom učešću žena na mjestima odlučivanja, Zaštitnik se osvrnuo na Zakon o izboru odbornika i poslanika koji ne sadrži odredbu koliko najmanje žena mora biti u predstavničkim tijelima na nacionalnom i lokalnom nivou.

Od 2010. godine je na snazi Zakon o zaštiti od nasilja u porodici koji propisuje obavezu svih institucija da prijave nasilje. Strategija za suzbijanje nasilja u porodici i Protokol o postupanju institucija u slučajevima nasilja u porodici su usvojeni 2011. godine. U avgustu 2012. godine, stupio je na snagu Pravilnik o bližem sadržaju i izgledu obrasca naređenja u slučajevima o udaljenju ili zabrani vraćanja u stan ili drugi prostor za stanovanje. Međutim i pored usvajanja dobrog zakonodavnog okvira i preduzimanja mjera za njegovu implementaciju, zaštita žrtava nije na zadovoljavajućem nivou. Stoga je potrebno obezbijediti neophodne resurse za dosljednu implementaciju Zakona i pratećih strateških dokumenata.

U Izvještaju, Zaštitnik između ostalog konstatuje da je diskriminacija i dalje prisutna u odnosu na Rome, lica sa invaliditetom, lica različite seksualne orijentacije, žene, starije osobe i pripadnike manjinskih naroda i drugih manjinskih nacionalnih zajednica.

Izvještaj o napretku Crne Gore na putu ka pridruživanju EU za 2012. godinu, ukazuje na mali napredak u ostvarivanju prava žena i jednakosti polova i navodi da nasilje u porodici i dalje izaziva zabrinutost.

U Crnoj Gori ne postoji mjesto u kome se žene zavisnice od droge mogu liječiti, što je veliki problem i neophodno je osnovati centar za liječenje žena korisnica droga.

U raspravi su učestvovali/e članovi/ice Odbora: Nada Drobnjak, doc.dr Branka Bošnjak, dr Ljiljana Đurašković, Zdenka Popović i zaštitnik ljudskih prava i sloboda Šučko Baković.

Tokom rasprave iskazana je potreba podizanja nivoa informisanosti građana/ki radi boljeg razumijevanja značaja i uloge institucije Zaštitnika, odgovorne za zaštitu ljudskih prava i sloboda, kao i razvoja i unaprjeđenja rodne ravnopravnosti.

Predsjednica Odbora ukazala je da Izvještaj ne sadrži analizu u kojem stepenu su ostvarene preporuke Zaštitnika iz 2011. godine, date državnim organima i javnim službama u Crnoj Gori i da u poglavlju Statistički pokazatelji o radu, nema statistike razvrstane po polu, iako na to obavezuje Zakon o rodnoj ravnopravnosti. Komentarisala je procenat pritužbi koje su žene podnijele Zaštitniku u 2012. godini, konstatujući da je taj procenat u odnosu na 2011. godinu povećan (18,19%), dok je u odnosu na 2010. godinu umanjen (25,98%). U vezi sa pritužbama žena sa invaliditetom postavila je pitanje - da li su usmene i pisane pritužbe podnesene instituciji Zaštitnika ili su za Izvještaj korišćeni podaci civilnog sektora.

Doc.dr Branka Bošnjak postavila je pitanja u vezi sa: brojem pritužbi koje se odnose na mobing, a čije su najčešće žrtve žene; modernizacijom rada centara za socijalni rad, kao i stava Zaštitnika po pitanju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o izboru odbornika i poslanika, koji ne sadrži normu kojom se garantuje da najmanje 30% žena budu poslanice u Skupštini Crne Gore, već to i dalje zavisi od odluke partija.

Zdenka Popović komentarisala je podatak da su najčešći oblici diskriminacije žena u oblasti rada i zapošljavanja, ukazavši na primjere kršenja ovih prava u oblasti obrazovanja, u kojoj su žene dominantno zastupljene, i pitala zaštitnika da li je dat prikaz tih pritužbi.

Dr Ljiljana Đurašković, komentarišući Izvještaj, konstatovala je povećanje nasilja u porodici čije su najčešće žrtve žene i deca i predložila da Odbor pokrene inicijativu da se u okviru domova zdravlja

formiraju centri za žrtve porodičnog nasilja sa multidisciplinarnim timom, radi ukazivanja pomoći žrtvama ovog nasilja. Zaštitniku je postavila pitanje – da li je u odnosu na prethodni period povećan stepen diskriminacije žena sa invaliditetom i samohranim majkama.

Tokom rasprave odgovore na pitanja dao je Šučko Baković. Kada je u pitanju izborno zakonodavstvo podšetio je da je preporuka Zaštitnika o uvođenju sistema kvota sadržana u prethodnom izvještaju o radu i zaključcima koje je usvojila Skupština; povećani broj pritužbi na rad državnih organa odnosi se na dugo trajanje postupka; uslov za modernizaciju centara za socijalni rad je njihovo kadrovsko i ekonomsko osnaživanje; u izvještajnoj godini nije bilo pritužbi žena iz oblasti obrazovanja zbog višegodišnjeg produžavanja ugovora o radu na određeno vrijeme; da je u cilju suzbijanja diskriminacije po osnovu pola Zaštitnik preporučio da se ustanove skloništa i SOS telefoni na lokalnim nivoima za žrtve nasilja, obezbijedi podrška SOS telefonima i skloništima za žene i decu žrtve nasilja, osnuju savjetodavne službe za rad sa žrtvom i nasilnikom; da je podatak o porastu stepena diskriminacije prema ženama sa invaliditetom korišćen iz istraživanja nevladinih organizacija.

Kroz diskusiju iskazana je podrška Izvještaju o radu Zaštitnika za 2012. godinu, kao i očekivanje članova/ica Odbora da će u izvještaju za naredni period biti prikazana analiza realizacije datih preporuka i korišćena rodno osjetljiva statistika na svim nivoima.

Nakon rasprave, Odbor je jednoglasno odlučio da podrži Izvještaj i da saglasno članu 137 stav 4 Poslovnika Skupštine dostavi mišljenje matičnim odborima - Odboru za ljudska prava i slobode i Odboru za politički sistem, pravosuđe i upravu, da predlože Skupštini da prihvati Izvještaj o radu Zaštitnika ljudskih prava i sloboda Crne Gore za 2012. godinu.

Treća tačka- TEKUĆA PITANJA

U okviru ove tačke dnevnog reda članovima/icama Odbora dostavljene su dvije bilješke:

- sa sastanka članova/ica Odbora za rodnu ravnopravnost i Odbora za bezbjednost i odbranu sa predstavnicima Globalne radne grupe za dijalog i medijaciju održanog 14. maja t.g.;
- sa sastanka održanog 9. aprila t.g. na temu »Položaj Romkinja u Crnoj Gori«, sa naglaskom na ugovorene brakove.

Predsjednica je informisala Odbor da je:

- Skupštinu Crne Gore na Dunavskoj parlamentarnoj konferenciji predstavljala delegacija u sastavu: Nada Drobnjak, Draginja Vuksanović, doc.dr Branka Bošnjak i Zdenka Popović. Konferencija je održana pod pokroviteljstvom predsjednika Evropskog parlamenta Martina Šulca, u organizaciji Dunavskog centra za kompetenciju i GIZ. Učesnici konferencije su, pored parlamentaraca, bili i drugi društveno-politički akteri zainteresovani za sprovođenje Dunavske strategije EU. Predstavnice Skupštine učestvovala su u radu konferencije od 22. do 25. maja. Ciljevi konferencije su usmjereni ka jačanju evropske parlamentarne saradnje putem EU strategije za dunavsku regiju, koja pruža platformu za dijalog, regionalna partnerstva i prekograničnu saradnju kako bi se dugoročno održao razvoj dunavske makroregije. Članovi Evropskog parlamenta i Skupštine Crne Gore, parlamenata Rumunije, Bavarije, Regiona Bratislava i Beča usvojili su Inicijativu Dunavske parlamentarne mreže.
- Predsjednica Odbora učestvovala na međunarodnoj konferenciji »Ohridska inicijativa - jačanje 1325 zajednice u regionu«, koju je organizovao Beogradski fond za političku izuzetnost, uz podršku UN WOMEN. Dvodnevna konferencija, kojoj su prisustvovali eksperti i ekspertkinje iz sedam zemalja Zapadnog Balkana, održana je (11-12.maja) sa ciljem da se ojačaju zajednički naponi zemalja Zapadnog Balkana u procesu implementacije Rezolucije SB UN 1325 »Žene, mir i bezbjednost«, kroz dijalog i debatu učesnika/ca procesa i donosilaca odluka iz regiona o najvažnijih aspektima u primjeni Rezolucije, primjerima dobre prakse, ograničenjima i izazovima, pravcima saradnje i stvaranju zajedničkih kapaciteta i mehanizama. Na konferenciji su predstavljena i pojedinačna iskustva zemalja u procesu sprovođenja Rezolucije 1325 SB UN i uvođenja rodni politika u reformu sektora bezbjednosti, uloga muškaraca u osnaživanju rodno ravnopravnih strategija i planova, mogući pravci regionalne saradnje koji bi ojačali postojeće institucije koje su zadužene za sprovođenje i nadzor rodne ravnopravnosti. Predsjednica je predstavila iskustva Crne Gore u okviru panela na kome se govorilo o primjeni Rezolucije 1325 SB UN u zemljama koje još uvijek nijesu usvojile akcioni plan za njenu primjenu.

U vezi sa održavanjem seminara o rodnoj ravnopravnosti, koji za poslanike/ce Skupštine organizuje Odbor u saradnji sa Odjeljenjem za demokratizaciju u Misiji OEBS-a u Crnoj Gori, dogovoreno je da se uputi poziv pojedinim odborima kako bi odredili svoje predstavnike/ce, i to: Odboru za ljudska prava i slobode, Odboru za bezbjednost i odbranu, Administrativnom odboru, Odboru za antikorupciju, Odboru za evropske integracije i Odboru za međunarodne odnose i iseljenike.

Šednica je završena u 12 sati i 45 minuta.

SEKRETARKA ODBORA
Snežana Grupković,s.r.

PREDŠEDNICA ODBORA
Nada Drobnjak,s.r.